

[Bernhard Baunsgaard]

gentage. Der bliver ikke godkendt forholdsvis flere flygtninge i Danmark end i andre lande. Jeg tror, at man skal holde fast ved det. Forskellen mellem de fleste andre lande og Danmark er, at vi har givet en asylansøger en menneskeret, nemlig den menneskeret, at han eller hun har lov til at appellere sin sag, at den ikke kan afvises af politiet, af et administrativt organ, men at den endelige afgørelse finder sted ved et flygtningenævnet.

Her har vi i øjeblikket en stærk modsætning til Sverige, hvor man har indført noget, som ikke kan betegnes som andet end lynjustits eller, som Politiken skrev i går, en standret. Politiet afhører, politiet vurderer, og politiet træffer beslutning efter, så vidt jeg er underrettet, en telefonsamtale med Stockholm. Det kan ikke betegnes som andet end lynjustits eller med Politikens udtryk en standret.

Så kommer man til spørgsmålet: ja men er vi så ikke på det punkt ganske enestående? Det har allerede været nævnt her, at det er en del af den vesttyske grundlov, at sager om folk, der opfatter sig selv som flygtninge, skal under behandling, og det er de vesttyske domstole, der træffer beslutning. Jeg kan ikke se, at vi dér adskiller os væsentligt fra Vesttyskland.

Justitsministeren gjorde opmærksom på, at der er en stærk ophobning i øjeblikket. Det varer 11 måneder at gøre visse sager færdig, men naturligvis ikke alle. Justitsministeren har oplyst over for retsudvalget, at man nu er kommet ned på ca. 2 måneder i første instans, i direktoratet. For nogen tid siden var der en stærk ophobning i direktoratet. Den har man arbejdet sig væk fra. Nu sker ophobningen i flygtningenævnet, og det er beklageligt, at vi ikke kan gøre det hurtigere. I Frankrig har man som bekendt reglen om, at der skal være truffet en beslutning inden tre måneder. I Vesttyskland kan det tage op til 6-7 år.

Vores behandlingstid på 11 måneder er for lang. Hvad kan vi gøre? Der har været peget på internationalt samarbejde. Tidligere justitsminister Ole Espersen skriver i dag i Information, at et menneske, der har fået sin sag behandlet i Vesttyskland, ikke burde kunne opholde sig 11 måneder i Danmark. Jeg er enig. Det måtte være muligt med udveksling af oplysninger. Jeg stoler på, at når man har været igennem proceduren i Vest-

tyskland, så kan Danmark godkende det, medmindre politiet finder helt nye oplysninger. Når et menneske, en asylansøger, sag har været behandlet i Sverige, vil det være rimeligt, at vi godkender denne behandling, men det forudsætter, at sagen er behandlet.

I øjeblikket er det store problem for os jo ikke iranere, det er libanesere. Jeg tror, at det ville gavne de folk, der kommer og tror, at de kan blive godkendt som flygtninge, blot fordi der er borgerkrig i Libanon, om de meget tidligt fik at vide, at det går altså ikke i Danmark. De har ikke chance for at blive godkendt som flygtninge, blot fordi der er borgerkrig. Jeg vil mene, som jeg har sagt tidligere, dengang det pressede på med Iran: lad os dog få oplysninger så langt frem som muligt. Lad os prøve, om vi dog ikke kan oplyse libaneserne om, hvordan det er i Danmark, medens de er i Libanon endnu. Og det bør i hvert fald være sådan, at libanesere ved grænsen får at vide, at medmindre der er noget ganske særligt på færde, kan libanesere ikke godkendes som flygtninge i Danmark. Det ville dog ikke være uoverkommeligt for justitsministeriet at udarbejde en sådan pjece. Jeg gør opmærksom på, at bare i dette år er over 1.000 af asylansøgerne udrejst, efter at de har fået oplysning eller afslag eller af andre grunde, når de bl.a. er blevet klar over, hvordan reglerne er i Danmark. Lad os fremme det mest muligt gennem oplysning, når disse folk fra Libanon kommer til grænsen.

Birgith Mogensen (CD):

Såfremt flertallet i denne sal havde kunnet forudse, at den nye udlændingelov fik den virkning, som vi kender i dag, var den muligvis ikke blevet vedtaget.

Loven har virket på en sådan måde, at Danmark de sidste 4-5 måneder pr. 100.000 indbyggere har modtaget ca. 65 pct. flere asylansøgere end de to næststørste modtagerlande, nemlig Sverige og Vesttyskland, og ingen andre vesteuropæiske lande kommer tilnærmelsesvis op i nærheden af de tre nævnte lande. Derfor må vi ærligt og redeligt indrømme, at vor 1983-udlændingelov simpelt hen er for liberal, og intet tyder på, at lovens tiltrækningskraft i fremtiden vil aftage.

Vi må erkende dette i dag, men jeg tør sige, at ingen danskere havde kunnet forudse